σκόμεθα ἑνωμένες μὲ ἀμοιβαῖον εἰλικρινῆ ἔρωτα. Ὄχι ὅμως μ' ἐκεῖνον τὸν ἔρωτα ποὺ εἶνε μιὰ περαστικὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ τὸν ἔρωτα ποὺ εἶνε τὸ κύριον συστατικὸν της ζωῆς καὶ ποὺ θὰ τῆς δίνη ἕνα νόημα. «Σύζυγοι εἶνε ὅσοι ἀγαπῶνται». Γι' αὐτοὺς ὁ γάμος δὲν εἶνε μόνον μιὰ ἁπλῆ διατύπωσις, ἀλλὰ μιὰ ἀνάγκη ἀπαραίτητος. Ξέρω πολὺ καλὰ ὅτι ζητῶ πάρα πολλὰ ἀπὸ τὴ ζωή. Ξέρω ὅτι ὅλες ἡ γυναῖκες ἀναζητοῦν τὸν ἰδανικό τους σύζυγο. Πόσες ὅμως εἶνε ἐκεῖνες ποὺ τὸν βρίσκουν ; Ἐντούτοις, ἂν καὶ θὰ μποροῦσα νὰ πῶ σὰν τὴν Mme de Staël : «Ποτὲ δὲν μ' ἀγάπησαν τόσο, ὅπως ἐγὼ μονάχα μπορῶ ν' ἀγαπήσω», ἐντούτοις, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ βρῶ αὐτὸν τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Ἴσως διότι τὰ νεανικά μου ὄνειρα εἶνε ἀκόμη πολὺ ζωντανὰ καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὰ θάψω... Ἴσως διότι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐλπίζη σὲ κάτι, ἀλλοιῶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ζήση... Τέλος, ἴσως... ἴσως μιὰ μέρα — ποιὸς ξέρει ; — χαμογελάσω εἰρωνικὰ γι' αὐτὰ μου τὰ ὄνειρα... Ποιὸς ὅμως — ἐπαναλαμβάνω — μπορεῖ νὰ ξέρη ;... Μὲ ἀγάπη. Λ. Ο.

* * *

Ἡ δὶς Τ. Α. (Καρδαμύλη), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Παρακολουθῶ μὲ ἐνδιαφέρον εἰς τὰ φύλλα σας τὶς ἰδέες τῶν δεσποινίδων γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Μά, γιὰ τὸ Θεό, εἶνε δυνατὸν νὰ βροῦν τὸν ἄνδρα ὅπως τὸν θέλουν, καὶ μάλιστα σήμερα; Μπορεῖ ὡστόσο ἡ κάθε κοπέλλα νὰ τὸν κάνη ἰδανικὸ καὶ νὰ μεταβάλη τὰ ἐλαττώματά του σὲ προτερήματα, διὰ τῆς καλῆς καὶ εἰλικρινοῦς, βέβαια, συμπεριφορᾶς της. Ἑπομένως ἂς μὴν ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι θὰ τὸν βροῦν ὅπως τὸν θέλουν, ἀλλὰ ἂς ἑτοιμάζονται νὰ τὸν φτιάξουν. Τ. Α.

* * *

Ἡ δὶς ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ (Σάμη Κεφαλληνίας), μᾶς γράφει :

Ἀγαπητο μου «Μπουκέτο», ρόδο ἀμαραντο. Πολὺ δύσκολο μοῦ φαίνεται στὴ σημερινὴ ἐποχὴ νὰ βρῆ ἕνα κορίτσι τὸν ἄνδρα ποὺ ὀνειρεύεται γιὰ σύζυγο. Σᾶς γραφω ὡστόσο τὴν φτωχή μου γνώμη γιὰ τὸν ἰδανικο καὶ ἰδεώδη συζυγο : Πρωτον, νὰ εἶνε εὐσεβής, ἐνάρετος, ἐξυπνος καὶ ἠθικός, σύμφωνη δὲ μὲ τὴν κοινωνικη θέσι, τὴν ὁποία θὰ κατέχη, νὰ εἶνε καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά του. Νὰ εἶνε τίμιος, ἐργατικός, εἰλικρινὴς καὶ μετριόφρων. Πρῶτα νὰ σκέπτεται καὶ μετὰ νὰ ἐνεργῆ. Νὰ εἶνε σταθεροῦ χαρακτῆρος, ὄχι ἄστατος καὶ εγωϊστής. Πάντως, χίλιες φορὲς προτιμῶ τὸν γάμον ἀπὸ ἀνάπη, γιατί, γιὰ νὰ εἶνε δυὸ σύζυγοι εὐτυχισμένοι, χρειάζεται ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις. Μετὰ βαθυτάτης ὑπολήψεως. Ἑλένη Γιαννούλη

* * *

Ἡ δὶς ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ μᾶς γράφει :

Δι' ἐμὲ ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἔχη μιὰ καλὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ζοῦμε. Ἂν εἶνε ὥμορφος ἢ ἄσχημος, δὲν μὲ νοιάζει. Ἐπίσης ὁ σύζυγός μου πρέπει νὰ ἔχη καλὰ φυσικά, νὰ εἶνε πάντοτε χαρούμενος, νὰ μὲ ἀγαπᾶ ὅπως θὰ τὸν ἀγαπῶ κι' ἐγὼ καὶ νὰ μὴν εἶνε πολὺ φλύαρος, γιατὶ θὰ μοῦ εἶνε πάρα πολὺ ἀντιπαθητικός. Δὲν μὲ νοιάζει ἂν εἶνε ξανθὸς ἢ μελαχροινός, φτάνει νὰ μὴν εἶνε μέθυσος καὶ χαρτοπαίκτης καὶ ν' ἀγαπᾶ τὴν οἰκογενειακὴ ζωή. Αὐτὸς εἶνε δι' ἐμὲ ὁ ἰδανικὸς σύζυγος. Εὐρύκλεια Ἰωάννου

* * *

Ἡ δὶς Κ. Μ. (Δράμα), μᾶς γράφει :

Ὁ σύζυγός μου θέλω νὰ εἶνε ἀρτιμελής, ἀναστήματος κανονικοῦ, ὑγιής, μὲ ὄψι εὐχάριστη, νουνεχής, μὲ σχετικὴ εὐαισθησία καὶ εὐγένεια κι' ἀπαραίτητη οἰκονομικὴ ἐπάρκεια. Ὅσο γιὰ ξανθὸς κλπ., ὅ,τι θέλει ἂς εἶνε — ὄχι, πρὸς Θεοῦ, κοκκινοτρίχης, οὔτε σπανός ! Ἀκόμη θέλω νὰ εἶνε διανουούμενος καὶ γενναῖος. Μάλιστα, γενναῖος ! Α ! δὲν φαντάζεσθε πόσο ἡ γυναῖκα συγκινεῖται — καὶ φυσικὰ πληρώνει ἀνάλογα — νοιώθοντας δίπλα της δικό της ἕνα γερὸ στήριγμα. Μὲ ἀνάπη Κ. Μ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἰς σειρὰν φύλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστριῶν μας στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θὰ βραβευθοῦν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ ἡ ἐπιτυχὴς ἀπάντησις θὰ πάρη ὡς βραβεῖο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εὐρωπαϊκό), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΙ, ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εὐρωπαϊκής), ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4η θὰ δικαιοῦται ἐπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεὰν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Καὶ ἡ 5η θὰ πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν ἡ φωτογραφίες τῶν Δίδων ποὺ θὰ βραβευθοῦν.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνωστρίας μας ὅπως ἀπαντοῦν σαφῶς, ὄχι πολὺ ἐκτενῶς, καὶ ὅπως καθαρογράφουν. Τέλος, τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώνουν στὴ γωνία τοῦ φακέλλου τὴς ἀπαντήσεώς των τὴ λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ». Γράφετε ἐπὶ τῆς μιᾶς «λαυρᾶς» τοῦ χάρτου.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Οἱ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν στὴ Ρώμη. Ἡ παράκλησις τοῦ μελλεθανάτου. Μιὰ σκληρὴ ἀπαντησις. Ἕνα Παριζιάνικο κομψοτέχνημα. Πῶς τὴν ἔπαθε ὁ Βισμαρκ. Ἕνα πεδὶ λιγώτερο... λιγωτερη δουλειά! κλπ.

Κατὰ τοὺς φρικαλέους διωγμοὺς τῶν χριστιανῶν στὴν ἀρχαία Ρώμη, ἕνας ἀπὸ τοὺς μελλοθανάτους παρακάλεσε τὸν Αὔγουστο νὰ ἐπτρέψη τὴν ταφή του, μετὰ τὸ θάνατό του. Καὶ ὁ Αὔγουστος τοῦ ἀποκρίθηκε, σαρκάζοντας :

—Μὴν ἀνησυχεῖς... Θὰ φροντίσουν τὰ κοράκια γιὰ τὴν ταφή σου !...

* * *

Μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸ πόλεμο τοῦ 1870, ἕνας Γάλλος διπλωμάτης, κουβεντιάζοντας μὲ τὸν Βισμαρκ, ἐπεστήριξε ὅτι τὰ καλλιτεχνικώτερα κοσμήματα τοῦ κόσμου κατασκευάζονται στὸ Παρίσι.

—Στὸ Παρίσι κάνουν θαύματα !... τοῦ εἶπε. Ἡ καλλιτεχνικὴ λεπτότης ἔχει στήσει τὸ θρόνο της κοντὰ στὸ Σηκουάνα !...

Τότε ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος τράβηξε μιὰ τρίχα ἀπὸ τὸ πλούσιο μουστάκι του καὶ δίνοντάς την στὸν συνομιλητή του, τοῦ εἶπε :

—Ἀφοῦ κάνουν θαύματα οἱ Παριζιάνοι καλλιτέχνες, ἂς μοῦ κάνουν ἕνα κόσμημα μ' αὐτὴ τὴν τρίχα !...

Ὁ Γάλλος πῆρε καὶ ἔκρυψε τὴν τρίχα στὸ πορτοφόλι του. Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μῆνες, ὁ Βισμαρκ ἔλαβε ἀπὸ τὸ Παρίσι μιὰ πολυτελέστατη κοσμηματοθήκη, μέσα στὴν ὁποία βρῆκε ἕνα θαυμασίας ἐπεξεργασίας κόσμημα, τὸ ὁποῖο παρίστανε τὸν αὐτοκρατορικὸ ἀετὸ τῶν Χοεντζόλερν νὰ κάθεται στὴν ἄκρη ἑνὸς βράχου, μπροστὰ σ' ἕνα ποταμὸ—τὸν Ρῆνο—καὶ νὰ κρατᾶ μὲ τὸ ράμφος του μιὰ τρίχα, τὴν τρίχα τοῦ μουστακιοῦ τοῦ Βισμαρκ, ἀπὸ τὶς δυὸ ἄκρες τῆς ὁποίας κρέμοντουσαν δυὸ σφαῖρες. Πάνω στὴ μιὰ σφαῖρα ἀτῆρχε χαραγμένο τὸ ὄνομα Λωρραίνη καὶ στὴν ἄλλη Ἀλσατία, καὶ πάνω στοὺς πρόποδες τοῦ βράχου ἡ ἐπιγραφή : «Κρέμονται ἀπὸ μιὰ τρίχα» !...

Ὁ Βισμαρκ ἐθαυμασε, φυσικά, καὶ τὴν τέχνη τοῦ καλλιτέχνου ποὺ φτιαξε τὸ κόσμημα, ἀλλὰ καὶ τὴ λεπτὴ εἰρωνεία τῶν ἐπιγραφῶν του.

* * *

Κατὰ τὸ 1812 πληγώθηκε σοβαρώτατα στὸ πόδι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀνδρείους στρατηγοὺς τοῦ Ναπολέοντος. Ὅταν λοιπὸν τὸν μεταφέρανε στὸ πρόχειρο νοσοκομεῖο, ὁ τραυματίας ρώτησε τὸν γιατρό :

—Μήπως κινδυνεύει ἡ ζωή μου, γιατρέ ;...

—Ὄχι ! τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ χειροῦργος. Εἶνε ἀνάγκη ὅμως νὰ σᾶς κόψουμε τὸ πόδι....

Μόλις ἄκουσε τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ γιατροῦ ἡ ὀρδινάντζα τοῦ στρατηγοῦ, ἄρχισε νὰ κλαίη ἀπελπισμένα.

—Ἔ !... τοῦ φώναξε τότε ὁ στρατηγός. Γιατί κλαῖς, φίλε μου ; Εἶνε συμφέρον γιὰ σένα αὐτό. Γιατί ἀπὸ τώρα κι' ἐμπρὸς θἄχης νὰ καθαρίζης μιὰ μπότα μόνον !...

* * *

Πρὸ τριάντα χρόνων, ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἔγραψε ἕναν τόμο μύθων, τὸν ὁποῖον ὅμως ἀπεφάσισε νὰ μὴ δημοσιεύση. Τὴν ἀπόφασι αὐτὴ τῆς βασίλισσας τὴν ἔμαθε ὁ τότε πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας στὴ Ρώμη, στὸν ὁποῖο εἶχε ἐξαιρετικὴ ἐκτίμησι ἡ βασίλισσα, καὶ σὲ κάποιο χορὸ τῶν ἀνακτόρων τῆς εἶπε σχετικῶς :

—Μεγαλειοτάτη, ὁ κόσμος ἔμεινε κατάπληκτος, ὅταν ἔμαθε ὅτι ἀποφασίσατε νὰ μὴ δημοσιεύσετε τοὺς μύθους σας.

—Ὦ, πιστέψατέ με, ἀπάντησε ἡ βασίλισσα χαμογελῶντας, ὅτι ὁ κόσμος θὰ δοκίμαζε μεγαλείτερη ἔκπληξι, ἂν τοὺς ἐδημοσίευα !...

Καὶ συνέχισε :

—Εἶμαι βέβαιη γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς λέω !... Πρὶν λίγον καιρὸ ἔστειλα κάποιο διήγημά μου, τὸ ὁποῖο ὑπέγραψα μὲ ψευδώνυμο, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ περιοδικά μας. Λοιπὸν μοῦ ἀπάντησαν μὲ τὶς ἑξῆς λέξεις : «Ρίχτηκε στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων» ! Κι' ἔτσι δὲν ζητῶ πειὰ νὰ δρέψω φιλολογικὲς δάφνες !...

Κι' ὁ πρεσβευτὴς δὲν....ἀπήντησε !

ΔΕΞΙΟΝΙΔΕΣ

Διαβάστε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὶς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιὰ τὴν ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. Ἄρχισαν δημοσιευόμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων